

HODI ZA MENOJ

Evangelij po Luku 9,51–62

⁵¹ Ko so se dopolnjevali dnevi, da bi bil Jezus vzet v nebesa, se je tudi sam trdno odločil iti v Jeruzalem. ⁵² Pred seboj je poslal svoje glasnike, ki so spotoma prišli v neko samarijsko vas, da bi vse pripravili zanj; ⁵³ vendar ga tam niso sprejeli, ker je bil namenjen v Jeruzalem. ⁵⁴ Ko sta to videla učenca Jakob in Janez, sta rekla: »Gospod, ali hočeš, da rečeva, naj pade ogenj z neba in jih pokonča?« ⁵⁵ Jezus se je obrnil k njima in ju pogrjal. ⁵⁶ Nato so odpotovali v drugo vas.

⁵⁷ Ko so potovali, mu je med potjo nekdo rekel: »Za teboj bom hodil, kamor koli pojdeš.« ⁵⁸ Jezus pa mu je dejal: »Lisice imajo brloge in ptice neba gnezda, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil.« ⁵⁹ Nekomu drugemu pa je rekel: »Hôdi za menoj!« A ta je dejal: »Gospod, dovôli mi, da prej grem in pokopljem svojega očeta.« ⁶⁰ Rekel mu je: »Pústi, naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo!« ⁶¹ Spet drug mu je rekel: »Hodil bom za teboj, Gospod, a dovôli mi, da se prej poslovim od svojih domačih.« ⁶² Jezus pa mu je dejal: »Nihče, kdor položi roko na plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.«

Ostala berila: Prva knjiga kraljev 19,16.19–21; Psalm 16,1–2.5.7–11;

Pismo Galačanom 5,1.13–18.



LECTIO:

Jezus potrebuje prenočišče v neki samarijski vasi. Ker izvejo, da je na poti v Jeruzalem, ga Samarijani ne sprejmejo.

Judje in Samarijani so dolga stoletja živeli v sovraštvu. Za mnoge Jude so bili Samarijani slabši od poganov, zato so se izogibali vsakršnemu stiku z njimi.

Jakob in Janez se burno odzoveta na to, da so Samarijani zavrnilo Jezusa, ter hočeta nadnje priklicati Božjo kazen in pokončanje. Jezus pokara učenca zaradi njunega odziva in nadaljuje pot.

Zatem Luka prikaže nekaj srečanj z ljudmi, ki so želeli postati Jezusovi učenci. Jezus je odločen umreti za evangelij in tudi od tistih, ki želijo postati njegovi učenci, zahteva, da se mu povsem posvetijo. Zato je v odgovorih neposreden in preizkuša njihovo iskrenost.

V prvem pogovoru Jezus reče: »Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil.« S tem nakaže, da njegovo domovanje ni na tem svetu. Enako velja za kristjane: »Naša domovina pa je v nebesih« (Pismo Filipljanom 3,20).

Nekdo drug želi slediti Jezusu, a najprej prosi, da bi smel pokopati očeta. Zadržek se morda zdi tehten, Jezusov odgovor pa osoren in brezbrizen. Vemo, da je Jezus zagovarjal spoštovanje do staršev, toda naša prva dolžnost je hoditi za njim. Skrb za družino naj izhaja iz poslušnosti Jezusu in naj ne bo izgovor za odlašanje te poslušnosti.

Enaka misel je izražena v vrsticah 61–62. Če želiš zarezati ravno brazdo, moraš biti osredotočen na delo, ki je pred tabo. Če se oziraš nazaj, boš spremenil smer.

Ob evangelijskem odlomku prejšnjega tedna smo spoznali, da za učence ni bližnjic. Naj stane, kar hoče, Jezus mora biti vedno na prvem mestu.



MEDITATIO:

Kako zgornje besede vplivajo na tvoje prepričanje o tem, kaj je najpomembnejše? Si kdaj rekel Jezusu: »Da, ampak pozneje?«

Kako lahko »oznanjamo Božje kraljestvo«?

Razmisli o Jezusovem odnosu do Jakoba in Janeza po njunem čustvenem izbruhu nad Samarijani. Česa se lahko iz tega naučimo?



ORATIO:

Prosi Boga, naj ti spregovori prek današnjega odlomka. Iskreno mu priznaj svoje občutke, ki se ti porajajo ob njem.

Če resnično želiš postati eden izmed Jezusovih učencev, prosi Svetega Duha, naj ti pomaga na tistih življenjskih področjih, kjer se najtežje predaš Bogu. Prosi Boga, naj ti pomaga, da se osredotočiš na služenje njemu in se ne vdajaš stvarim, ki te od tega oddaljujejo.



CONTEMPLATIO:

Pomisli na Božje kraljestvo. Kako vpliva na tvoje življenje? Premišluj, kaj resnično pomeni hoditi za Jezusom in biti njegov učenec.